

Oktober 2021
Kastanje- & Beukenlaan

Nieuws@home

" Internationale dag van de ouderen "

" The World Choir Games "

" Oliebollenbak "

Avelgem omarmt mensen met dementie

10

HEROPSTART ZANGPROJECT
Een samenwerking tussen
WZC Sint-Vincentius,
WZH Ter Meersch en de gemeente Avelgem

"Ik zal je altijd horen"
Zingen met personen met dementie in de
thuissituatie en mantelzorgers

KOMENDE DATA
- Woensdag 13 oktober 2021 (inschrijven tegen 4 oktober 2021)
- Woensdag 17 november 2021 (inschrijven tegen 8 november 2021)
- Dinsdag 7 december 2021 (inschrijven tegen 29 november 2021)

Meer info en inschrijven:
WZC Sint-Vincentius, Bevestigingslaan 28
056/64.26.46
lijstbeheer@wzcsintvincentius.be

WZH Ter Meersch, Leopoldkruis 26
056/65.07.80

Spikkerelle Avelgem
14u - 16u30
GRATIS

Troost voor Trooz

11-13

Het leven zoals het is... tijdens corona

4-6

3	Voorwoord
4-6	Het leven zoals het is
7-9	Wist je dat
10	In de kijker-Dementie
11-13	In de kijker-Trooz
14	Pastoraal
15-16	Lief en leed
17-18	Train je brain
19	Lach van de maand
20	Kalender

Beste bewoner, familie,...

Na de “kwakkelzomer” van juli en augustus konden we in september toch nog deugddoend genieten van heel wat zonnige dagen.

Stilaan merken we dat er een nieuw seizoen is begonnen: op 21 september deed de herfst zijn intrede, met zijn typisch warme kleurenpracht; oranje, oker en rood overheersen nu (in) de natuur.

Eind oktober schakelen we dan ook terug over naar het winteruur. De nacht van 30 oktober op 31 oktober mogen we een uurtje langer slapen, want 3u wordt 2u. De dagen worden korter, de nachten langer. Het zal 's avonds terug vroeg donker zijn.

Maar niettemin hebben we weer heel wat mooie binnenactiviteiten gepland deze maand.

Laten we vooral genieten, en niet met mate...

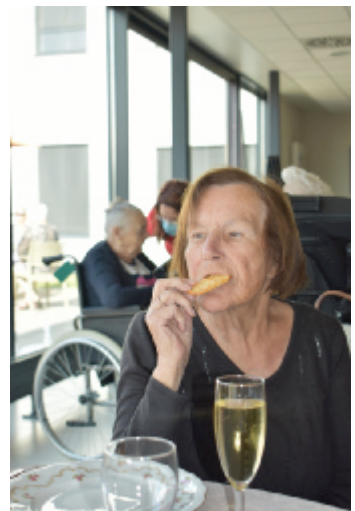

Het leven zoals het is... **tijdens corona**

Het leven zoals het is... **tijdens corona**

Het leven zoals het is... **tijdens corona**

Wist je dat?

we op woensdag 27 oktober 2021 een heuse oliebollenbak voorzien?

Onze vrijwilligster Rosa zal terug paraat staan om te bakken. Dat wordt smullen ! Die dag is het toevallig ook de verjaardag van onze oudste bewoonster, Yvonne De Brauwere.

we in de nacht van zaterdag op zondag (30/31 oktober 2021) overschakelen van zomertijd naar wintertijd?

Om juist te zijn: zondagochtend om drie uur 's ochtends draaien we de klok één uur achteruit, drie uur wordt twee uur.

1 Oktober de internationale dag van de ouderen is?

Daarom worden jullie op zondag 3 oktober door de leden van Samana met een bloemetje verwend.

we ons kookproject “Ni Do” hervatten vanaf donderdag 14 oktober 2021?

Om de twee weken bereiden we een driegangenmenu voor een living. We zorgen voor een mooi aangeklede tafel met authentiek servies en maken er een gezellige dag van.

op 7 oktober de Goed bus van de CM bij ons op bezoek komt?

De uitleg en het inschrijvingsstrookje kon u vorige maand in ons nieuws@home vinden.

we op 25 en 26 oktober terug bezoek krijgen van Pearle opticiens?

Zoals 2 jaar geleden kan je bij hen terecht voor het checken van je ogen, je bril, ev. reparaties ... Om praktische redenen is het wel nodig om je hiervoor in te schrijven.

Inschrijvingsstrookje Pearl

Ik,,
heb interesse om mijn ogen te laten controleren door de Mobiele Opticiens van Pearle op 25 of 26 oktober.

Wist je dat...

we op zaterdag 23 oktober 2021 bezoek krijgen van de organisatie “The World Choir Games Koorvlam”?

We zijn geselecteerd als één van de 6 projecten. De World Choir Games hebben als doel culturen samenbrengen en mensen samenbrengen die allen deel zijn van de passionate community van zangers overal ter wereld. Muziek is de gemeenschappelijke taal die alle deelnemers verbindt en harmonie creëert. Door hen met de Koorvlam nog dichter bij

elkaar te brengen laten we een krachtige stem horen van verbondenheid, positiviteit en geluk. Iedereen kan deel zijn van de grote koorfamilie in ons land en dat brengen ze graag in beeld. We verzorgen een optreden in 't Kaffee met deelnemers van het contactkoor “Ik zal je altijd horen”, “The Pop Oldies” (ons eigen contactkoor) en “Het koor aan de Schelde” (WZH Ter Meersch). Kom gerust een kijkje nemen. Het optreden gaat van start om 15u. Buiten zal er een caravan staan waar interviews worden afgenomen en zijn er twee muzikanten die ons muzikaal zullen ondersteunen. Hans Vancauwenberghe is er één van. We geven ook even mee dat er die dag twee cameramensen aanwezig zijn die het ganse gebeuren en alsook de locatie filmen.

De pastorale kalender

- Zondag 3 oktober: 10u: RADIO-mis op Radio 1 vanuit Kortrijk (uitzonderlijk geen TV-mis)
- Zondag 10 oktober: 10u: TV-mis op één vanuit de Sint-Servaasbasiliek in Grimbergen
- Woensdag 13 oktober: 10u30: viering in de Stille Ruimte (en 't Kaffee)
- Zondag 17 oktober: 10u: TV-mis op NPO2 vanuit de H. Antoniuskathedraal in Breda
- Zondag 24 oktober: 10u: TV-mis op één vanuit het Sint-Augustinusziekenhuis in Wilrijk
- Woensdag 27 oktober: : 10u30: viering in de Stille Ruimte (en 't Kaffee)
- Zondag 31 oktober: 10u: TV-mis op NPO2 vanuit de Kerk der Friezen in Rome

op donderdag 14 oktober 2021 onze koffie@home opnieuw doorgaat na een lange periode van corona?

Dit is een namiddag georganiseerd voor familieleden van onze bewoners. We starten met koffie en gebak gevolgd door “Het leven zoals het is...” (foto's van voorbije activiteiten) en een thema waar uitleg over wordt gegeven. Dit gaat door van 14u30 tot 16u in de living van de Eikenlaan.

**Voor de familie van onze bewoners
woonzorgcentrum en familie bezoekers DVC,
en ook onze vrijwilligers**

**DONDERDAG
14 oktober 2021**

14u30-16u
living
Eikenlaan

Koffie@home

Na ruim anderhalf jaar uit onze kalender geschrapt, zijn we hier terug!

Op **donderdag 14 oktober 2021** gaat onze volgende '**Koffie@home**' door.

We verwelkomen u graag om **14u30** bij een kopje koffie met gebak, op grootmoeders wijze.

We starten met een fotoreportage over het reilen en zeilen in ons huis "Het leven zoals het is in Sint-Vincentius". Deze keer willen we hier even uitgebreid bij stilstaan, en ook nog eens het concept van onze 'koffie@home' aan u voorstellen.

We willen deze namiddag graag uitgebreid de corona-pandemie op de agenda plaatsen.

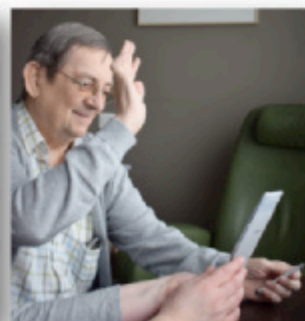
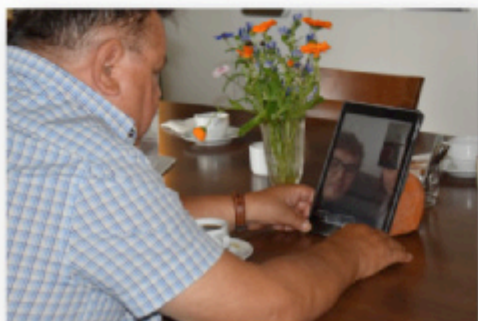
Aansluitend is er nog kans tot **vraagstelling** en **ontmoeting** met directie en hoofdverpleegkundigen.
We ronden deze namiddag af om 16u.

Corona

De corona-pandemie had (en heeft nog steeds) een grote impact op ons dagelijks leven.
Ook hier in ons woonzorgcentrum heeft dit sporen nagelaten.

Wat heeft dit teweeg gebracht in ons huis? Hoe heeft u als familie dit alles ervaren: de maatregelen, de communicatie, de zorgen,... Hoe kijken we de toekomst tegemoet? Vóór en na Corona?

We laten jullie graag op verhaal komen.

Indien u interesse heeft en op deze **Koffie@home** aanwezig wilt zijn,
gelieve uw naam door te geven aan Lien of Nele,
en dit graag tegen **uiterlijk 7 oktober** e.k.

In de kijker

Avelgem omarmt mensen met dementie

Vlaanderen telt vandaag 131.800 mensen met dementie. De voorspelling is dat in 2060 dat aantal zal verdubbelen. Dementie is dus meer dan ooit een uitdaging. Niet alleen voor de zorgsector, maar voor de hele samenleving. Een dementievriendelijke gemeente kan hier een belangrijke rol spelen. Ongeveer 70% van de mensen met dementie leeft thuis. Een dementievriendelijke omgeving, waardoor mensen langer thuis kunnen blijven en hun levenskwaliteit toeneemt daar werken we “samen” aan. Het zijn de warme betrokkenheid en menselijkheid van iedereen binnen de gemeente die de realisatie van deze dementievriendelijke acties kunnen waarmaken.

Samen willen we werk maken van die uitdaging.

De gemeente Avelgem, WZH Ter Meersch en WZC Sint-Vincentius stellen daarom een gepersonaliseerde infobrochure ter beschikking: “Dementie als je ermee te maken krijgt.” Deze infobrochure zal verkrijgbaar zijn in het sociaal huis, de bibliotheek, het gemeentehuis, Spikkerelle en beide woonzorgcentra.

In het kader van de werelddag dementie op 21 september worden er in het straatbeeld spandoeken voorzien die de aandacht vestigen op het doorbreken van het taboe rond dementie. In oktober gaat in de bibliotheek naar jaarlijkse gewoonte van 4 oktober 2021 tot 16 oktober 2021 een infostand door. Deze stand wordt verzorgd door WZC Sint- Vincentius en WZH Ter Meersch. Kom gerust een kijkje nemen.

Ook het project “Ik zal je altijd horen”, georganiseerd door beide woonzorgcentra, waarbij we maandelijks gaan zingen met “personen met dementie” uit de thuissituatie en mantelzorgers, zal terug van start gaan vanaf oktober. Voor dit project zullen er in de gemeente Avelgem banners voorzien worden.

"Ik zal je altijd horen" gaat één keer per maand door in Spikkerelle van 14u tot 16u30 en is volledig gratis. We verwelkomen iedereen met een koffie en gebak en daarna volgt een zangmoment. Na een uurtje zingen sluiten we deze namiddag af met een babbel, knabbel en drankje.

De data voor 2021:

- Woensdag 13 oktober 2021 INSCHRIJVEN TEGEN 4 oktober
- Woensdag 17 november 2021 INSCHRIJVEN TEGEN 8 november
- Dinsdag 7 december 2021 INSCHRIJVEN TEGEN 29 november

Inschrijven is een must en dit kan bij Lien Ysebaert: 056/64.86.48.

In de kijker

'Troost voor Trooz'

Op 24 juli 2021 hoorden we op radio, televisie en via sociale media over het verschrikkelijke noodweer in Limburg en de Ardennen. Ook Duitsland en op andere plaatsen in West-Europa werden getroffen. Regen viel met bakken uit de hemel en zette hele dorpen en steden, gelegen langs riviertjes, in een mum van tijd onder water. On-ge-zien!

Mensen moesten vluchten op hun daken; auto's, meubelen, ander materiaal,... alles werd meegesleurd met de kolkende watermassa. Zoveel miserie, en ook zeer zwaar menselijk leed, want bij de recente overstromingen lieten 43 mensen het leven.

Op dinsdag 10 augustus en donderdag 9 september mocht ik – samen met nog enkele vrienden uit de Vincentiusgemeenschap Anzegem - deel uitmaken van een diverse groep vrijwilligers van overal uit bisdom Brugge, om een handje te gaan helpen in het zwaar getroffen dorpje Trooz (waar 3 dodelijke slachtoffers vielen).

Trooz is een klein dorpje niet zo ver van Luik dat vlakbij de Vesder is gelegen. Op zich is de Vesder een kleine rivier, maar op 24 juli werd deze een kolkende watermassa en zette de laagst gelegen delen van het dorpje volledig blank.

Op 9 augustus reed ik mee met de bus van het bisdom naar Trooz. We vertrokken al in de vroege morgen in Roeselare. Na een busrit van meer dan 3 uur konden we, bij het naderen van het dorpje, al sprekende beelden zien van wat de kracht van water kan veroorzaken. Maar toen we aankwamen aan het gemeentehuis en het plaatselijke sportcentrum, overviel ons een enorme stilte. Een stilte die ons de hele dag bleef achtervolgen... Mensen hebben hun huizen moeten verlaten omdat ze niet meer bewoonbaar zijn. Huizen zijn ontruimd en wachten (nu nog steeds...) op een bezoek van de expert en de verzekeringsagent.

We werden die ochtend warm onthaald door de voorzitter van het sportcentrum.

De opdracht van onze dag was om zoveel mogelijk puin uit de sportzalen te halen.

We troffen een sportcomplex aan onder een dikke laag modder, met kapotte deuren, verwoeste muren, uitgeslagen vensters, tribunes die meer dan 100 meter verder werden meegesleurd, tot in het achterliggende bos.

We waren aan de grond genageld, figuurlijk, want het gaf ons extra motivatie om er ten volle voor te gaan. Er werd gesleurd met tafels, stoelen, zwembaden, stukken tuinhuis,... je kan het niet bedenken of het lag in en om het sportcomplex.

In de kijker

On-ge-lo-fe-lijk, onvoorstelbaar...

En heel opmerkelijk was dat we ook honderden botervlootjes hebben opgeraapt. Overal vonden we botervlootjes en ook grote klompen boter.

Achteraf hoorden we dat 15 kilometer verderop een boterfabriek werd getroffen door de overstroming. Alles was meegestroomd naar de lager gelegen delen...

En dan zie je in het bos achter het sportcentrum een driewieler in de boom hangen. En ook poppen, een knuffelbeer, een kinderschoen,... Weer kwam de stilte terug boven, kippenvel, een krop in de keel... Verschrikkelijk wat deze mensen hebben meegemaakt.

We kunnen het ons niet voorstellen... Allemaal meegespoeld met de kracht van het water, honderden meters verderop...

Even wegslikken, even met elkaar van gedachten wisselen, en dan er weer volle bak invliegen tot de middag, want we wilden dat er een verschil te zien was als we terug vertrokken: niet voor onszelf (of misschien toch een beetje) maar vooral voor de mensen van Trooz, zodat zij terug een beetje hoop zouden krijgen en troost mochten voelen.

Bij onze picknick 's middags kwam de vraag van een overbuur of we eventueel een handje konden helpen. De moestuin net tegenover het sportcentrum behoorde toe tot een oudere man die iets verderop woonde en die letterlijk alles was kwijtgeraakt tijdens de overstroming. Hij had zelfs ook zijn vrouw moeten afgeven tijdens deze zondvloed, omdat de hulpdiensten niet tijdig tot bij haar waren geraakt... Met volle overgave ruimden we het puin uit de moestuin,

uit zijn tuinhuis. De burens kwamen ons bedanken en boden ons iets te drinken en koeken aan. De solidariteit van zoveel mensen deed hen deugd en gaf hen hoop. De buurvrouw deed haar verhaal van die verschrikkelijke avond, nacht en de dagen nadien. Hoe het water maar liefst 2,80 meter hoog kwam, hoe beangstigend die periode was, hoe ze op de bovenverdieping via hun slaapkamer, met een bootje werden gered.

We zagen de beelden op haar gsm en stonden daar op diezelfde plaats... het werd weer stil. Woorden kwamen er niet onmiddellijk, maar de blik in onze ogen zei genoeg.

En hoe moe we ook waren op dat moment, het gaf ons weer een duwtje om er nog enkele uren stevig tegenaan te gaan.

En weet je wat dan ook zo treffend was? De mensen daar plaatse, waren enorm met ons begaan: ze waren zo ontzettend dankbaar voor al deze helpende handen. Eigenlijk best tegenstrijdig zeiden ze dat het toch wel lastig was voor ons: dat we al zolang wakker waren, hier zoveel gewerkt hadden en nog die hele weg, die lange busrit terug moesten...

We antwoordden dat we wel een beetje moe waren, maar dat wij die avond een douche konden nemen, alles van ons afspoelen (letterlijk en figuurlijk) en rustig in ons eigen bed konden kruipen...

Eigenlijk hebben wij geen reden tot zagen en klagen... We mogen (moeten) echt dankbaar zijn!

Op donderdag 9 september trokken we opnieuw met een grote groep mensen uit Bisdom Brugge naar Trooz om een dag te 'vrijwilligen': want er is daar nog o zo veel werk.

Er vertrok weer een bus vanuit Roeselare, maar deze keer reed ik mee met een vriend, met een vrachtwagen

In de kijker

vanuit Vichte, volgeladen met stoelen en tafels die de school Hemelvaart uit Waregem wilde schenken aan Trooz. Aangekomen in Trooz, inmiddels al 7 weken na die rampzalige dag eind juli, zagen we nog steeds heel indrukwekkende en dieprakende taferelen.

Omdat mijn kameraad Patrick en ik eerder dan de bus arriveerden, maakten we nog een wandeling in het dorp. In een klein straatje, vlak aan de Vesder, was een man bezig met afgekapte plakwerk naar buiten te brengen.

Alle ramen en deuren van zijn huis stonden open om te ventileren en uit te drogen. Er hing nog steeds (ook in alle naburige straatjes) een indringende, vochtige, mufte geur.

Ik probeerde in mijn beste Frans even met die man te praten, maar hij had mij horen spreken tegen Patrick, en liet al gauw merken dat hij Nederlandse roots had. Ik zei hem dat hij heel courageus was. Hij vertelde me dat dat ook zijn enige optie was: niet bij de pakken blijven zitten, maar voortdoen! Hij toonde ons ook een filmpje op zijn gsm van die bewuste 24e juli: hij was met een kriekentaart (die nog in zijn koelkast stak) en 1 fles water heel snel de trap opgelopen, en filmde vanop de eerste verdieping het water dat net als een rivier via zijn voordeur en ramen naar binnenstroomde, richting zijn tuin.. Twee dagen heeft hij daar op de bovenverdieping vastgezeten, met enkel een kriekentaart en 1 fles water...

Hij vertelde dat de dagen erna Franse brandweermannen de eerste waren die hen ter hulp kwamen. Ze haalden ook een kleine pony uit de takken van de boom recht tegenover zijn huis: het diertje was meespoeld en had het

niet overleefd... Schrijnende taferelen...

We waren met meer dan 60 vrijwilligers op 9 september en we werkten in groepen deze keer: helpen bij particulieren om plakwerk te verwijderen, een tuin opruimen (met omgevallen bomen), een kelder leegmaken en we gingen ook terug met een grote groep aan de slag in het sportcentrum. De achterste sportzaal lag nog helemaal bedekt met een dik pak aarde (opgedroogde binnengespoelde modder). We hebben deze sportzaal met man en macht proper gemaakt: met schoppen en kruiwagens alle aarde naar buiten gebracht, en daarna met proper water schoongespoeld. Een intense karwei die we met handenarbeid hebben volbracht omdat zware machines die sportvloer zouden kunnen beschadigen (en wat ze kunnen redden, want de kosten lopen nu al torenhoog op...).

We losten ook de meegebrachte tafels en stoelen, en deden nog wat andere kleinere taakjes. Moe maar zeer zeker voldaan vertrokken we in de vooravond terug naar West-Vlaanderen. Dankbaar dat we ons steentje mochten/konden bijdragen... Misschien een speld in een hooiberg, want er is daar nog maanden, jaren werk eer alles weer een beetje zal zijn opgebouwd...

Je moet het echt met eigen ogen gezien hebben om goed te beseffen wat die mensen daar hebben meegemaakt... En dan nog... Dankbaar dat we dit konden doen. Dankbaar dat we een beetje troost konden bieden in Trooz.

Nele Vandommele

Oktober

De herfst is weer begonnen en in de natuur kan dit ook worden ervaren als een soort van “eindpunt”: als de oogst van rijpe vruchten, waarvoor in de lente en de zomer zo hard gezwoegd werd. Er zijn mensen die het leven net zoals een voetbal een eind vooruitschoppen, de toekomst in. Ze denken dat van het eigenlijke leven pas genoten wordt als eerst voldaan is aan allerlei voorwaarden en wensen: “Als ik afgestudeerd ben, dan... Als ik getrouwd ben, dan... Als ik gepensioneerd ben, dan...” Ja, wat dan? Dan gaat men weer terug leven naar het verleden, want men ontdekt (te?) laat dat de essentie van het leven eigenlijk in elke dag te vinden is.

Eigenlijk kunnen we ons leven een beetje vergelijken met de vier seizoenen:

We worden geboren, en groeien op. We worden volwassen, beginnen een loopbaan, en dan opeens is daar de herfst van ons leven.

Dan hebben we meer dan veertig jaar gewerkt, eindigt je loopbaan,

en ga je van de ene op de andere dag op pensioen...

Maar dan heb je nog heel wat vooruitzichten, dromen die je wilt realiseren... (want zoals ze zeggen: een mens die net op pensioen is, komt heel wat tijd tekort...)

En misschien komt dan later ook wel de zorg van de jaren op ons af... en moeten we – omdat het misschien niet anders kan – opgenomen worden in een woonzorgcentrum...

De kunst van het leven is om in het NU te leven, en te proberen om van elk moment dat op ons afkomt, het beste te maken, ook hier in ons woonzorgcentrum.

En op die mindere dagen in ons leven, weten we dat we er niet alleen voor staan.

Laten we mekaar dragen, verdragen en verder dragen, doorheen de vier seizoenen...

Samen sterk, in diepe verbondenheid.

Lieve mensen, hoe moeilijk het soms wel eens kan zijn, ik hoop van ganser harte dat jullie ook hier in ons huis Sint-Vincentius een nieuwe thuis mogen vinden... in de herfst van jullie leven... Ik wens jullie alvast een mooie en warme herfsttijd toe...

Wij herinneren:

Mevrouw Denise Pauwels

Mevrouw Marguerite Delrue

Mevrouw Monique Hocédéz

De Heer Gabriël Seynhaeve

De Heer Michel Mahieu

De Heer Willem Devos, schoonvader van Anja Scherpereel

*Mensen staan zo weinig stil
bij wat “samen” zeggen wil.
Zij beseffen pas het groot gemis,
wanneer “samen” uit de wereld is.*

Proficiat aan...

Hanne Vervaecke die op 27 augustus 2021 huwde met Mathias Noreilde.

Proficiat aan... De communicanten

- Liam Demeyere, zoon van Katinka Van Lancker
- Fay Debaere, dochter van Sarina Himpe
- Alice Demeyere, plusdochter van Mieke Bornauw

Lief en leed

Wij verwelkomen in de Magnolialaan:

Mevrouw Denise Platteau

Wij verwelkomen in de Kastanjelaan:

De Heer André Naessens

Wij verwelkomen in de Dahlialaan:

De Heer Herman Tack

Wij vieren de verjaardagen van:

Bewoners

02/10 Rosa Dewaele

06/10 Leopold Vande Wiele

08/10 Jacqueline Van Eeckhoutte

10/10 Laura Baert

12/10 Annie Viaene

12/10 Jeannine Blomme

21/10 Nelly Messiaen

24/10 Nicole Van Ongeval

27/10 Ivonna Debrauwere

30/10 Marie Verdonckt

Vrijwilligers

02/10 Daniël Lemey

14/10 Monique Delft

24/10 Martin Tijtgat

28/10 Katrien Coucke

31/10 Marie-Claire Lanneau

Personeel

01/10 Peter Doise

02/10 Lotte Baert

02/10 Evelien Nollet

06/10 Griet Rommens

11/10 Koen Vanheuerswyn

13/10 Georgette Vollers

14/10 Thea Loosveldt

18/10 Jessica Heck

20/10 Patricia Vercaempst

23/10 Francesca Pomentale

25/10 Pascale Houpline

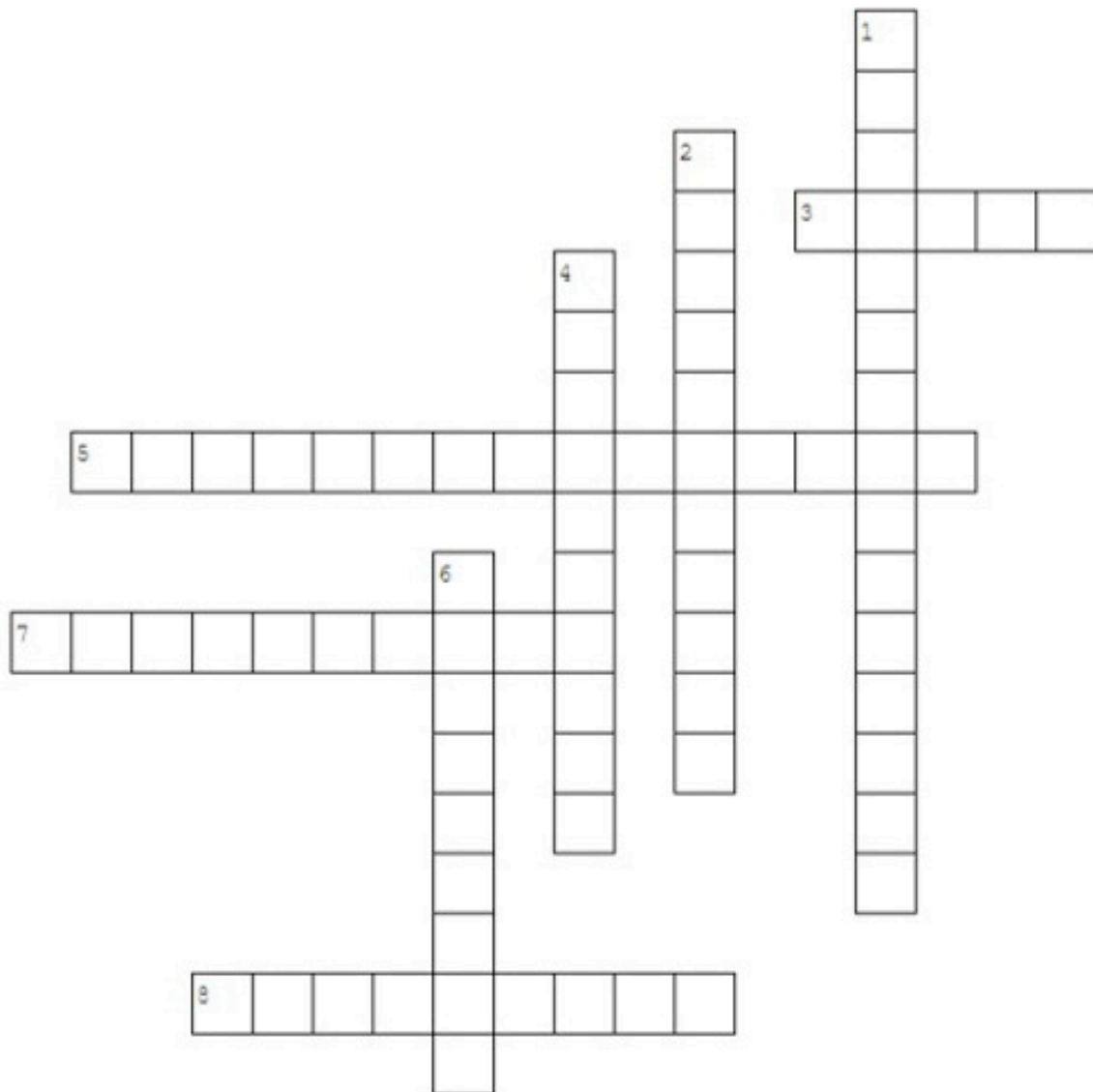
29/10 Caroline Windels

29/10 Martine Vandewiele

30/10 Ellen Deroose

Train je brain

Horizontaal

- 3. keten van opticiens
- 5. 4 oktober
- 7. sterrenbeeld in oktober
- 8. laatste zaterdag van oktober

Verticaal

- 1. katholieke naam vr oktober
- 2. vergadering voor families
- 4. lekkernij door Rosa gebakken
- 6. verkleedfeest op 31 oktober

Train je brain

De 10e maand van het jaar. We maken het makkelijk deze maand in de puzzelhoek. Kan jij deze **TIEN** zinnen waarin **TIEN** voorkomt aanvullen?

Beter in vogel in de hand dan **TIEN** in de _____

Zo gaan er der**TIEN** in een _____

TIEN om te _____

TIENeke van _____

God heeft de wetten geschreven en ze heten de **TIEN** _____

Als je acht**TIEN** bent, ben je _____

Een gek kan meer vragen dan **TIEN** wijzen kunnen _____

Twaalf stielen, der**TIEN** _____

Eén vrouwenhaar trekt sterker dan **TIEN** _____

In **TIEN**en maken ze lekkere _____

Haal jij ook **TIEN** op **TIEN**?

Naam:

(indienen vóór 15/10)

Moppentrommel

Een jonge man merkt in een supermarkt op dat een klein oud dametje om hem heen hangt. Als hij stilstaat, staat zij ook stil en ze bekijkt hem voortdurend. Tenslotte spreekt ze hem aan. "Ik hoop dat ik je niet lastig val, maar je lijkt zo ontzettend op mijn overleden zoon." Hij antwoordt: "Het geeft niet." "Ik weet dat het gek is, maar zou je, als ik de winkel verlaat tegen me willen zeggen: "Dag mam? Je zou me zo gelukkig maken." Ze gaat de winkel uit en als ze langs de kassa loopt, roept de man: "Dag mam." Het oude dametje zwaait en lacht naar hem. Blij dat ie haar een pleziertje kon doen, gaat hij zijn boodschappen afrekenen. "Dat is € 121.85," zegt de juffrouw aan de kassa. "Hoe kan dat nou zoveel zijn, ik had maar 5 dingen..." Cassière: "Ja, maar uw moeder zei dat u haar boodschappen ook zou afrekenen."

Jantje gaat bij oma en opa logeren in de vakantie. Als hij moet plassen roept hij oma en zegt; "Ik moet piesen oma". "Maar Jantje", zegt oma, "dat is niet zo netjes zoals jij dat zegt." "Ja, maar ik moet zo nodig piesen oma" "Laten we afspreken dat je vanaf nu fluiten zegt in plaats van piesen." Als Jantje 's nachts wakker wordt door een nare droom mag hij van opa in het bed van opa en oma komen liggen. Na een tijdje stoot hij opa aan en zegt hij dat hij nodig moet fluiten. "Maar Jantje", zegt opa, "dat kan toch niet midden in de nacht, zo wordt oma nog wakker!" "Maar opa, ik moet echt heel nodig fluiten!" "Nou vooruit dan maar", zegt opa. "Doe het dan maar even heel zachtjes in mijn oor."

Pietje gaat bij oma logeren en moet gapen waarop oma zegt: "je moet je hand voor je mond doen als je gaapt." Pietje: "Ik niet oma, ik heb geen gebit die eruit kan vallen!"

Kalender

In onze livings willen wij het **L**even zoals wij dat thuis gewoon zijn zoveel mogelijk verderzetten.
Iedereen brengt een enorme rijkdom aan levenservaring en levenswijsheid mee in ons huis.
Deze vormen de basis voor nieuwe relaties waarbij een **V**ertrouwensband gecreëerd wordt.
Door met elkaar **I**n relatie te gaan leren we
mekaars **N**oden en behoeften kennen, maar zien we ook wat
het kleine **G**eluk voor iemand betekent.

D@@t kleine geluk vinden moet de bedoeling zijn van onze leefgroepwerking.

**Een huis creëren waar het de moeite is om er te wonen, te leven en te werken;
waar we zorg dragen voor elkaar, tijdens mooie en moeilijke momenten, waar het leuk vertoeven is.**

De mensen die er wonen en hun familie voelen dat er nog **H**oop en

Optimisme is, ook in deze laatste levensfase.

Medewerkers en vrijwilligers putten kracht uit de wetenschap dat zij kunnen bijdragen tot dat kleine geluk.

Samen vormen wij Eén grote familie.

Sint-Vincentius
Meer dan zorg alleen ...